

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2019. gada 8. maijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Uzņēmumu pāreja – Direktīva 2001/23/EK – 1. panta 1. punkts – Piemērošanas joma – Pārejas konstatēšanas kritēriji – Klientu kopuma pāreja – Bankas visu finanšu pakalpojumu kopuma pāreja biržas brokeru sabiedrībai, nepārņemot personālu

Lietā C-194/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa, Slovēnija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 20. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 19. martā, tiesvedībā

Jadran Dodič

pret

Banka Koper,

Alta Invest,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*] un N. Pisarra [*N. Piçarra*] (referents),

ģenerālvokāts: Dž. Hogans [*G. Hogan*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *J. Dodič* vārdā – *M. Blatnik* un *M. Dodič*, juristi,
- Eiropas Komisijas vārdā – *M. Kellerbauer* un *B. Rous Demiri*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – slovēņu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV 2001, L 82, 16. lpp.) 1. panta 1. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā *Jadran Dodič* prasībā pret *Banka Koper* un *Alta Invest* par viņa darba līguma uzteikuma likumību.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2001/23 3. apsvērumā ir uzsvērts, ka “ir jāparedz darbinieku aizsardzība darba devēja maiņas gadījumā, jo īpaši jānodrošina darbinieku tiesību aizsardzība”.
- 4 Šīs direktīvas 1. panta 1. punktā ir paredzēts:
 - a) Šī direktīva attiecas uz jebkuru uzņēmuma, uzņēmēj sabiedrības vai uzņēmuma vai uzņēmēj sabiedrības daļas īpašumtiesību pāreju citam darba devējam īpašumtiesību nodošanas vai uzņēmumu apvienošanas dēļ;
 - b) saskaņā ar a) apakšpunktu un citiem šā panta noteikumiem, īpašumtiesību nodošana šīs direktīvas nozīmē notiek tad, ja pāriet īpašumtiesības uz ekonomisku vienību, kas saglabā savu identitāti, paredzot organizētu resursu sagrupēšanu ar mērķi turpināt saimniecisko darbību neatkarīgi no tā, vai tā ir pamata vai palīgdarbība.”

Slovēnijas tiesības

- 5 *Zakon o delovnih razmerih* (Darba tiesisko attiecību likums) (*Uradni list RS*, Nr. 21/13; turpmāk tekstā – “ZDR”) 73. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja uzņēmuma vai uzņēmuma daļas juridiskas nodošanas – kas notiek, pamatojoties uz likumu, citu normatīvo regulējumu, tiesisku darījumu vai likumīgā spēkā stājušos spriedumu, – vai apvienošanās vai sadalīšanās rezultātā notiek darba devēja maiņa, no darba tiesiskajām attiecībām izrietošās gan līgumiskās, gan citas tiesības un saistības, kas nodošanas dienā darbiniekiem bija attiecībā pret viņus nododošo darba devēju, tiek nodotas viņus saņemošajam darba devējam.”
- 6 ZDR 88. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

“Darba devējs var uzteikt darba līgumu parastā kārtībā šādu iemeslu dēļ:

Zudusi vajadzība veikt noteiktus darba pienākumus darba līgumā paredzētajos nosacījumos darba devēja saimniecisku, organizatorisku, tehnoloģisku, strukturālu vai citu tamlīdzīga rakstura apsvērumu dēļ.”
- 7 Atbilstoši ZDR 89. panta 1. punkta septītajai daļai:

“[...] par nedibinātu iemeslu darba līguma uzteikšanai parastā kārtībā tiek uzskatīta arī darba devēja maiņa šā likuma 73. panta 1. punkta izpratnē.”

8 *Zakon o trgu finančnih instrumentov* (Finanšu instrumentu tirgus likums) (*Uradni list RS*, Nr. 108/10; turpmāk tekstā – “*ZTFI*”) 159. panta 1. punktā ir izklāstīti noteikumi, kas piemērojami gadījumā, ja “biržas brokeru sabiedrības pilnsapulce nolemj izbeigt biržas brokeru sabiedrības darbību un uzsākt likvidācijas procesu, vai nolemj izmainīt biržas brokeru darbību tādā ziņā, ka šī sabiedrība vairs nesniegs ieguldījumu pakalpojumus un neveiks ieguldījumu darbību”.

9 *ZTFI* 159. panta 3. punktā ir paredzēts:

“Šā panta 1. punktā minētajā gadījumā biržas brokeru sabiedrība:

1. veic visas darbības, kas ir vajadzīgas, lai nodotu:

- tās pārvaldītos klientu finanšu instrumentus un citus aktīvus;
- klientu dematerializēto vērtspapīru uzskaiti un
- citus klientiem sniegtos pakalpojumus

citam subjektam, kuram saskaņā ar šā likuma 32. pantu ir atļauts sniegt ieguldījumu pakalpojumus un veikt ieguldījumu darbību Slovēnijā;

2. nodrošina, lai šā punkta 1. apakšpunktā minētais subjekts pārņem:

- visus ar ieguldījumu pakalpojumiem un ieguldījumu darbību saistītos dokumentus, kas ir jāglabā biržas brokeru sabiedrībai, un
- visus biržas brokeru sabiedrības pienākumus un atbildību par šo dokumentu pārvaldību un glabāšanu, kā arī par piekļuvi tiem.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

10 2011. gada 23. decembrī *Banka Koper* nolēma izbeigt savu ieguldījumu pakalpojumu un ieguldījumu darbību, kā arī biržas brokera darbību.

11 2012. gada 27. jūnijā tā atbilstoši *ZTFI* 159. pantam ar uzņēmumu *Alta Invest* noslēdza nodošanas līgumu, kurā paredzēts, ka pirmā nodos otrajai savus pārvaldītos klientu finanšu instrumentus un citus aktīvus, klientu dematerializēto vērtspapīru uzskaiti, citus ieguldījumu pakalpojumus un ieguldījumu blakuspakalpojumus *ZTFI* izpratnē, kā arī arhīvus, proti, visus ar ieguldījumu pakalpojumiem un ieguldījumu darbību saistītos dokumentus, kas tai bija jāglabā minēto klientu labā. Tika arī nolīgts, ka *Banka Koper* uzņēmumam *Alta Invest* veiks tās pakļautībā esoša biržas brokeru darbību.

12 2012. gada jūlijā *Banka Koper* informēja savus biržas brokera pakalpojumus saņemošos klientus par to, ka tā ir grasās šo darbību izbeigt. Šajos apstākļos tā viņiem konkrēti norādīja uz iespēju pāriet pie uzņēmuma *Alta Invest*, piedāvājot viņiem šajā ziņā īpašas priekšrocības, piemēram, apņemoties segt viņu ar šo pāreju saistītās izmaksas. *Banka Koper* arī informēja savus klientus par to, ka viņu klusēšana tiks interpretēta kā piekrišana viņu pārejai pie uzņēmuma *Alta Invest*. 91 % *Banka Koper* klientu patiešām pārgāja pie *Alta Invest*, vairākumam no viņiem skaidri paužot savu gribu turpmāk būt saistītiem ar šo uzņēmumu.

13 Pēc tam *Banka Koper* tika izslēgta no dalības Ljubļanas Fondu biržā (Slovēnija), un Slovēnijas Centrālā banka nolēma tai piešķirt atļauju sniegt pakļautībā esoša biržas brokera pakalpojumus.

- 14 2012. gada 17. septembrī *Banka Koper* pieņēma jaunu Iekšējo reglamentu par darbavietu racionalizāciju, kuras rezultātā tā likvidēja Ieguldījumu pakalpojumu nodaļu, konkrēti, biržas brokeru amata vietas.
- 15 Šo apstākļu kontekstā visu *Banka Koper* Ieguldījumu pakalpojumu nodaļas darbinieku darba līgumi tika uzteikti saimnieciska iemesla dēļ, un tā notika arīdzan ar biržas brokera darba līgumu, kas uz nenoteiktu laiku ar *J. Dodič* bija noslēgts 2011. gada 30. jūnijā un uzteikts 2012. gada 11. oktobrī.
- 16 Tajā pašā laikā visiem šīs Ieguldījumu pakalpojumu nodaļas darbiniekiem *Banka Koper* piedāvāja noslēgt jaunus darba līgumus darbam citos amatos.
- 17 *J. Dodič* šo piedāvājumu noraidīja, jo šādi piedāvāto nodarbinātību uzskatīja par sev nepiemērotu. Pēc tam viņš Slovēnijas tiesās apstrīdēja savu atlaišanu un lūdza, lai viņu pieņemt atpakaļ darbā savā amatā vai nu *Banka Koper*, vai uzņēmumā *Alta Invest*. Viņš uzskata, ka ZDR 73. panta – ar kuru Slovēnijas tiesībās ir transponēts Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkts – izpratnē *Banka Koper* ir nodevusi savu biržas brokera darbību uzņēmumam *Alta Invest*. Tādējādi 2012. gada 27. jūnija nodošanas līgumā paredzētās pārejas rezultātā ieguldījumu pakalpojumu darbība turpmāk tika veikta uzņēmumā *Alta Invest*, izmantojot *Banka Koper* operatīvās vienības un klientu tīklu.
- 18 Minētajās tiesās *Banka Koper* apgalvoja, ka pēc tam, kad tā bija nolēmusi izbeigt sniegt biržas brokera pakalpojumus saviem klientiem, tai saskaņā ar ZTFI 159. pantu esot bijusi jānodod viņu dematerializēto vērtspapīru uzskaitē citai juridiskai personai, kas ir tiesīga šos pakalpojumus sniegt Slovēnijā. Tā uzsvēra, ka šī nodošana neskāra ne darbiniekus, ne telpas, ne darbarīkus un ka klientiem esot dota iespēja izvēlēties jauno ieguldījumu pakalpojumu sniedzēju.
- 19 Arī *Alta Invest* apgalvoja, ka nodošanas līgums esot no ZTFI 159. panta piemērošanas tieši izrietošas sekas.
- 20 Pirmajā instancē lietu izskatījusī nacionālā tiesa nosprieda, ka šajā gadījumā nav izpildīti nosacījumi, lai varētu konstatēt uzņēmuma pāreju, jo ne saimnieciskā, ne funkcionālā ziņā nav saglabāta šā uzņēmuma identitāte. Tā uzsvēra, ka, pirmkārt, starp *Banka Koper* un *Alta Invest* noslēgtajā nodošanas līgumā nebija paredzēta nekāda mantas, nekādu tiesību un neviena darbinieka nodošana un ka, otrkārt, klienti brīvi izvēlējās nodot savus vērtspapīrus uzņēmumam *Alta Invest* “vai jebkurai citai biržas brokeru sabiedrībai”. Šajos apstākļos saskaņā ar minēto līgumu notikusī pāreja neesot kvalificējama par “uzņēmuma īpašumtiesību pāreju” vai “uzņēmuma daļas īpašumtiesību pāreju” Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta izpratnē.
- 21 Arī apelācijas instances tiesa uzskatīja, ka nav notikusī uzņēmuma pāreja Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta izpratnē, jo starp *Banka Koper* un *Alta Invest* noslēgtā nodošanas līguma rezultātā nenotika darba devēja maiņa minētās tiesību normas izpratnē. Minētā tiesa par izšķirošu uzskatīja apstākli, ka pirmais uzņēmums nenodeva otrajam klientu kopumu. Šajā ziņā tā paskaidroja, ka ar to vien, ka patiesībā gandrīz viss šis klientu kopums nolēma pāriet pie uzņēmuma *Alta Invest*, vēl nav pietiekami, lai secinātu “uzņēmuma īpašumtiesību pārejas” esamību Direktīvas 2001/23 izpratnē. Turklāt apstākļi, ka *Banka Koper* turpināja veikt biržas brokera darbību, konkrēti, uzņēmuma *Alta Invest* labā, minētās tiesas ieskatā, apstiprinot uzņēmuma pārejas neesamību.
- 22 Par šo nupat minēto spriedumu *J. Dodič* iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesai, argumentējot tostarp, ka apstākļi, ka 91 % *Banka Koper* klientu patiešām nodeva savus vērtspapīrus uzņēmumam *Alta Invest*, ļauj secināt uzņēmuma pārejas esamību.
- 23 Šī tiesa noraidīja šo kasācijas sūdzību, pamatojoties uz to, ka biržas brokera darbības izbeigšana, pakļautībā esoša biržas brokera darbības veikšana un tas, ka nav nodoti materiālie resursi, darbinieki un organizatoriskā struktūra, neļauj secināt “uzņēmuma īpašumtiesību pārejas” esamību Direktīvas 2001/23 izpratnē. Tā arī vērsa uzmanību uz to, ka *Banka Koper* klientiem bija izvēles

brīvība, kā arī to, ka šim uzņēmumam bija likumisks pienākums nodrošināt savu klientu tiesību aizsardzības turpināšanu gadījumā, ja tie nereaģē uz paziņojumu par uzņēmējdarbības izbeigšanu, tādēļ tā nodeva visu dokumentāciju citai biržas brokeru sabiedrībai.

- 24 Tad *J. Dodič* iesniedza konstitucionālo sūdzību *Ustavno sodišče* (Konstitucionālā tiesa, Slovēnija), atsaucoties uz to, ka esot acīmredzami kļūdaini un patvaļīgi interpretēta Direktīva 2001/23, kā arī to, ka esot bez pamatojuma noraidīts viņa pieteikums par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanu Tiesai. Minētā tiesa atcēla *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa, Slovēnija) spriedumu un nosūtīja lietu tai atpakaļ jauna sprieduma taisīšanai. Tā būtībā uzskatīja, ka iesniedzējtiesa nav atbildējusi uz prasītāja jautājumiem par “uzņēmuma īpašumtiesību pārejas” esamību Direktīvas 2001/23 izpratnē.
- 25 Izskatot šo lietu otrreizēji, iesniedzējtiesa prāto, vai šīs lietas apstākļos ir iespējams uzskatīt, ka pastāv “uzņēmuma īpašumtiesību pāreja” Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta izpratnē.
- 26 Pirmkārt, tā uzsver, ka klientu finanšu instrumentu un citu aktīvu, viņu dematerializēto vērtspapīru uzskaites, citu finanšu pakalpojumu, kā arī arhīvu nodošana citam atļauju saņēmušam uzņēmumam ir likumisks pienākums, ko *Banka Koper* bija jāpilda gadījumā, ja tā izbeidz savu biržas brokera darbību. Otrkārt, iesniedzējtiesa norāda, ka *Banka Koper* klientiem šī nodošana nebija saistoša, jo viņiem joprojām bija iespēja izvēlēties savu jauno biržas brokeru sabiedrību. Visbeidzot, tā atgādina, ka *Banka Koper* nav nodevusi uzņēmumam *Alta Invest* nedz savus darbiniekus, nedz savus materiālos līdzekļus, nedz savas darba organizatoriskās struktūras. Šajā ziņā iesniedzējtiesa piebilst, ka gadījumā, ja tiktu konstatēts, ka notikusi uzņēmuma pāreja, ir skaidrs, ka līguma klauzula par darbinieku nepārņemšanu nebūtu spēkā, tādējādi tai nav šaubu par to, vai nodošanas līguma puses drīkstēja vienoties par darbinieku nepārņemšanu.
- 27 Šādos apstākļos *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa, Slovēnija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par uzņēmuma vai uzņēmuma daļas juridisku pāreju ir kvalificējama arī tāda pāreja kā apskatāmās lietas faktiskajos apstākļos notikusi (klientu finanšu instrumentu un citu aktīvu (konkrēti, vērtspapīru), klientu dematerializēto vērtspapīru uzskaites un citu ieguldījumu pakalpojumu un blakuspakalpojumu, kā arī arhīvu nodošana), lai arī pēc tam, kad pirmā atbildētāja izbeidza biržas brokera darbību, tieši rīkojuma devēju (klientu) ziņā bija galu galā izlemt, vai tie uzticēs šo pakalpojumu sniegšanu otrajai atbildētājai?
- 2) Vai šajos apstākļos izšķiroša nozīme ir tam, cik daudziem rīkojuma devējiem pēc pirmās atbildētājas veiktās biržas brokera darbības izbeigšanas otrā atbildētāja šobrīd sniedz minētos pakalpojumus?
- 3) Vai apstāklis, ka pirmā atbildētāja turpina strādāt ar rīkojuma devējiem kā pakļautībā esoša biržas brokeru sabiedrība un šajā statusā sadarbojas ar otro atbildētāju, kaut kādā mērā ietekmē konstatējumu par uzņēmuma vai uzņēmējsabiedrības pārejas esamību?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 28 Ar prejudiciālajiem jautājumiem, kas jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka viena uzņēmuma klientu finanšu instrumentu un citu aktīvu pārņemšana, ko sakarā ar šā uzņēmuma darbības izbeigšanu veic otrs uzņēmums atbilstoši saskaņā ar valsts tiesību aktiem obligāti slēdzamam līgumam, ir uzņēmuma vai tā daļas pāreja pat tad, ja, pirmkārt, pirmā uzņēmuma klienti var brīvi izvēlēties neuzticēt savu vērtspapīru pārvaldību biržā otrajam uzņēmumam un, otrkārt, pirmais uzņēmums turpina strādāt kā pakļautībā esoša uzņēmuma brokeru sabiedrība un šajā statusā sadarbojas ar otro uzņēmumu.

- 29 Ievadam jāatgādina pastāvīgās judikatūras atziņa, ka Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta tvērums nav izvērtējams, balstoties uz burtisku interpretāciju vien. Atšķirību šīs direktīvas valodu versijās un dažādā “īpašumtiesību [līgumiskas] nodošanas” jēdziena satura valstu tiesībās dēļ šis jēdziens ir jāinterpretē pietiekami elastīgi, lai ievērotu direktīvas mērķi, kas – kā izriet no tās 3. apsvēruma – ir aizsargāt darbiniekus to uzņēmuma īpašnieku maiņas gadījumā (spriedumi, 2011. gada 20. janvāris, *CLECE*, C-463/09, EU:C:2011:24, 29. punkts, un 2017. gada 20. jūlijs, *Piscarreta Ricardo*, C-416/16, EU:C:2017:574, 37. punkts).
- 30 Uzmanība ir arī jāvērtē uz to, ka Direktīva 2001/23 ir piemērojama gadījumā, ja uzņēmuma pāreja attiecas uz pastāvīgu saimniecisko darbību. Tātad šīs direktīvas 1. panta 1. punktā rodamais jēdziens “vienība” norāda uz personu un resursu kopumu, ar kura palīdzību var veikt saimniecisku darbību konkrētam mērķim (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1998. gada 10. decembris, *Hidalgo* u.c., C-173/96 un C-247/96, EU:C:1998:595, 25. punkts, kā arī 2010. gada 29. jūlijs, *UGT-FSP*, C-151/09, EU:C:2010:452, 26. punkts).
- 31 Pamatlietā netiek apstrīdēts, ka *Banka Koper* Ieguldījumu pakalpojumu nodaļa bija ekonomiska vienība, jo šīs nodaļas rīcībā bija cilvēkresursi un loģistikas resursi, ar kuru palīdzību ir iespējams veikt saimniecisko darbību, kas izpaužas kā brokeru pakalpojumu sniegšana un ieguldījumu darbības rīkojuma devēju uzdevumā.
- 32 Tādēļ apstākļi, ka *Banka Koper* – ZTFI 159. panta izpratnē beigusi sniegt ieguldījumu pakalpojumus un veikt ieguldījumu darbību, kā arī sniegt blakuspakalpojumus – turpina strādāt kā pakļautībā esoša biržas brokeru sabiedrība un šajā statusā sadarbojas ar rīkojumu devējiem, starp kuriem ir arī uzņēmums *Alta Invest*, principā neietekmē to, vai pamatlietā aplūkotais darījums ir kvalificējams par “uzņēmuma daļas īpašumtiesību pāreju” Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta izpratnē.
- 33 Visbeidzot jāatgādina, ka, lai konstatētu, vai pastāv uzņēmuma vai tā daļas īpašumtiesību pāreja šīs tiesību normas izpratnē, izšķirošais kritērijs ir tas, vai attiecīgā vienība saglabā savu identitāti, par ko liecina tostarp apstākļi, ka darbība tiek faktiski turpināta vai atsākta (spriedumi, 1998. gada 10. decembris, *Hidalgo* u.c., C-173/96 un C-247/96, EU:C:1998:595, 21. punkts, kā arī 2015. gada 9. septembris, *Ferreira da Silva e Brito* u.c., C-160/14, EU:C:2015:565, 25. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 34 Lai noskaidrotu, vai šis nosacījums ir izpildīts, ir jāņem vērā visi attiecīgo darījumu raksturojošie faktiskie apstākļi, kuru vidū ir tostarp konkrētā uzņēmuma vai uzņēmējsabiedrības veids, tas, vai notiek vai arī nenotiek ķermenisku lietu – piemēram, ēku un kustamas mantas – pāreja, nemateriālo līdzekļu vērtība pārejas brīdī, tas, vai jaunais uzņēmuma īpašnieks pārņem vai arī nepārņem personāla vairākumu, tas, vai notiek vai arī nenotiek klientu kopuma pāreja, kā arī pirms un pēc pārejas veikto darbību līdzības pakāpe un šo darbību iespējamās pārtraukšanas ilgums (spriedums, 2015. gada 9. septembris, *Ferreira da Silva e Brito* u.c., C-160/14, EU:C:2015:565, 26. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 35 Tomēr visi šie apstākļi ir tikai atsevišķi veicamā kopvērtējuma aspekti un tāpēc nav izvērtējami savrupi (spriedums, 2015. gada 9. septembris, *Ferreira da Silva e Brito* u.c., C 160/14, EU:C:2015:565, 26. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Proti, dažādiem kritērijiem piešķiramā pienācīgā nozīme noteikti atšķirsies atkarībā no veiktās darbības vai konkrētajā uzņēmumā, uzņēmējsabiedrībā vai uzņēmējsabiedrības daļā izmantotajām ražošanas vai darba metodēm (spriedums, 2015. gada 9. septembris, *Ferreira da Silva e Brito* u.c., C-160/14, EU:C:2015:565, 27. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 36 Pamatlietā – kā savos rakstveida apsvērumos norāda Komisija – nav strīda par to, ka konkrētās vienības saimnieciskās darbības veikšanai nav vajadzīgi lieli materiālie resursi. Savukārt, tā kā šī saimnieciskā darbība galvenokārt balstās uz nemateriāliem līdzekļiem, šo līdzekļu nodošana noteikti ir būtiska, lai varētu spriest par to, vai darījums ir kvalificējams par “uzņēmuma daļas īpašumtiesību pāreju”.
- 37 Proti, gan nemateriālie līdzekļi, kurus veido finanšu instrumenti un citi rīkojuma devēju (šajā gadījumā klientu) aktīvi, gan viņu kontu pārvaldīšana, gan citi ieguldījumu pakalpojumi un blakuspakalpojumi, kā arī arhīvu, t.i. dokumentācijas par klientiem sniegtajiem pakalpojumiem un to labā veikto ieguldījumu darbību, kārtošana veido attiecīgās saimnieciskās vienības identitāti šā sprieduma 33.–35. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē.
- 38 Taču šo līdzekļu nodošana ir obligāti pakārtota klientu skaidri vai klusu ciešot izteiktai piekrišanai, jo tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkoti darbību izbeidzošs uzņēmums nevar prasīt saviem klientiem, lai viņi savu vērtspapīru pārvaldību uzticētu uzņēmumam, ko tas izvēlēties.
- 39 No tā izriet, pirmkārt, ka apstākļi, ka *Banka Koper* klientiem nebija saistošs ar uzņēmumu *Alta Invest* noslēgtais nodošanas līgums un tie varēja brīvi izvēlēties savus vērtspapīrus nodot šim uzņēmumam, pats par sevi vien – kā norāda iesniedzējtiesa – vēl neliedz šo darījumu kvalificēt par “uzņēmuma daļas īpašumtiesību pāreju” Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta izpratnē.
- 40 Otrkārt, no tā izriet, ka, lai pamatlietā aplūkoto darījumu varētu kvalificēt par “uzņēmuma daļas īpašumtiesību pāreju”, ir jākonstatē klientu kopuma nodošana.
- 41 Tālab ir vispusīgi jāizvērtē visi apstākļi, ņemot vērā tostarp pasākumus, ar kuriem *Banka Koper* klienti tika mudināti uzticēt savu vērtspapīru pārvaldību uzņēmumam *Alta Invest*.
- 42 Tādējādi iesniedzējtiesai ir jāņem vērā, vai klientiem ir vai nav bijusi skaidra iespēja izvēlēties nodot savus kontus uzņēmumam *Alta Invest* vai arī ar viņu kontiem saistītie arhīvi ir tikuši nodoti pēc noklusējuma. Šajā ziņā tai ir jānoskaidro, vai biržas brokeru sabiedrībai, kura ir nolēmusi izbeigt šo darbību, *ZTFI* 159. panta 3. punktā ir noteikts pienākums nodot dokumentāciju par tās klientu kontiem vienai vienīgai Slovēnijā sniegt ieguldījumu pakalpojumus un veikt ieguldījumu darbību tiesīgai personai vai arī šī dokumentācija var tikt nodota vairākām personām.
- 43 Vērā ņemams aspekts ir arī tādu finansiālu pamudinājumu esamība kā, piemēram, ar pāreju pie uzņēmuma *Alta Invest* saistīto izmaksu segšana.
- 44 Turklāt, lai arī apstākļi, ka 91 % no *Banka Koper* klientiem ir piekrituši savu vērtspapīru pārvaldības uzticēšanai uzņēmumam *Alta Invest*, šķiet apstiprinām šo pamudinošo pasākumu iedarbīgumu, kvalificējamība par “īpašumtiesību pāreju” Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta izpratnē tomēr nav veicama, pamatojoties tikai uz šo konstatējumu, kurš piedevām ir izdarīts tikai pēc nodošanas līguma noslēgšanas starp abiem uzņēmumiem.
- 45 Galu galā konstatēt to, vai ir vai nav notikusi “uzņēmuma daļas īpašumtiesību pāreja” Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta izpratnē, ir tikai un vienīgi iesniedzējtiesas ziņā, jo tikai tās kompetencē ir izvērtēt pamatlietas faktiskos apstākļus un interpretēt valsts tiesību aktus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2018. gada 7. augusts, *Colino Sigüenza*, C-472/16, EU:C:2018:646, 45. punkts, un 2018. gada 6. decembris, *Montag*, C-480/17, EU:C:2018:987, 34. punkts).
- 46 Ievērojot iepriekš izklāstīto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka viena uzņēmuma klientu finanšu instrumentu un citu aktīvu pārņemšana, ko sakarā ar šā uzņēmuma darbības izbeigšanu veic otrs uzņēmums atbilstoši saskaņā ar valsts tiesību aktiem obligāti slēdzamam līgumam – pat tad, ja pirmā uzņēmuma klienti var brīvi izvēlēties neuzticēt savu vērtspapīru pārvaldību biržā otrajam uzņēmumam, – var būt uzņēmuma vai

tā daļas pāreja, ja ir konstatēta klientu kopuma pārejas esamība; taču to izvērtēt ir iesniedzējtiesas ziņā. Šajā kontekstā ir tā, ka faktiski pārņemtais klientu skaits, pat ja tas ir ļoti liels, pats par sevi nav izšķirošs jautājumā par to, vai darījums ir kvalificējams par “īpašumtiesību pāreju”, un šo kvalificējamību principā neietekmē arī apstākļi, ka pirmais uzņēmums turpina sadarboties ar otro uzņēmumu kā pakļautībā esoša biržas brokeru sabiedrība.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 47 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka viena uzņēmuma klientu finanšu instrumentu un citu aktīvu pārņemšana, ko sakarā ar šā uzņēmuma darbības izbeigšanu veic otrs uzņēmums atbilstoši saskaņā ar valsts tiesību aktiem obligāti slēdzamam līgumam – pat tad, ja pirmā uzņēmuma klienti var brīvi izvēlēties neuzticēt savu vērtspapīru pārvaldību biržā otrajam uzņēmumam, – var būt uzņēmuma vai tā daļas pāreja, ja ir konstatēta klientu kopuma pārejas esamība; taču to izvērtēt ir iesniedzējtiesas ziņā. Šajā kontekstā ir tā, ka faktiski pārņemtais klientu skaits, pat ja tas ir ļoti liels, pats par sevi nav izšķirošs jautājumā par to, vai darījums ir kvalificējams par “īpašumtiesību pāreju”, un šo kvalificējamību principā neietekmē arī apstākļi, ka pirmais uzņēmums turpina sadarboties ar otro uzņēmumu kā pakļautībā esoša biržas brokeru sabiedrība.

[Paraksti]